

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 16 aprilie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curtii de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Ursu Vasile Xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. **prima instanță:** 27.01.2020 – 16.04.2021;

2. **instanța de apel:** 07.05.2021 – 29.09.2021;

3. **instanța de recurs:** 04.01.2022 – 18.04.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 16 aprilie 2021, Ursu Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit potrivit acestei Legi o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale ce constituie 27 500 (două zeci și șapte mii cinci sute),00 lei.

S-a încasat din contul inculpatului Ursu Vasile, în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci),00 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, la 24.04.2019, aproximativ ora 08:45, Ursu Vasile, numit prin ordinul nr. xxx din 15.09.2014 în funcția de energician șefia S.A. „Cariera Micăuți” cu sediul în s. Gornoe r-nul Strășeni, fiind astfel persoană cu funcție de răspundere, cunoscând obligațiile sale de serviciu stabilite prin lege și statutul organizației numite mai sus, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor sale, prevăzând urmările lor

prejudiciabile, admitând în mod conștient survenirea acestora, dar, considerând în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, dând în așa mod dovadă de superficialitate manifestată în raport cu îndeplinirea obligațiilor asumate, fiind obligat potrivit art. 18 al Legii nr. 625 din 02.02.1991 *„Cu privire la protecția muncii”* să asigure condiții de protecție a muncii la fiecare loc de lucru care să corespundă normativelor în vigoare, să distribuie gratuit angajaților echipament de protecție individuală în sortimentul convenit și termenele stabilite, să instruceze angajații și să verifice cunoștințele lor privind normele și regulile de protecție a muncii, nu și-a executat obligațiile vizate supra, neasigurând condiții de muncă, inofensive, nu a organizat controlul asupra factorilor periculoși și nocivi, prin ce a încălcat tehnica securității muncii și a altor reguli de protecție a muncii în raport cu angajatul Goriuc Iurii, numit prin ordinul nr. 131 din 08.08.2005 în calitate de electrician-lăcătuș, inacțiuni care au provocat din imprudență vătămare corporală medie a ultimului.

Astfel, Ursu Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 183 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„încălcarea de către o persoană cu funcție de răspundere ori de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală a tehnicii securității, a igienei industriale sau a altor reguli de protecție a muncii, dacă această încălcare a provocat accidente cu oameni sau alte urmări grave”*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ursu Vasile să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele și semnele infracțiunii incriminate.

3.1. În motivarea apelului a indicat următoarele aspecte:

- în faptele inculpatului Ursu Vasile lipsesc semnele și elementele componenței de infracțiune incriminate, și anume nu este prezent elementul subiectul infracțiunii specificate la alin. (1) art. 183 Cod penal, care este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, în plus, subiectul trebuie să aibă o dublă calitate special persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală; 2) persoană în ale cărei atribuții intră asigurarea respectării regulilor de protecție a muncii în cadrul unității respective;

- la pag. 5 din sentință, instanța a reținut că Ursu Vasile la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate activa în funcția de energetician-șef angajat prin ordinul nr. xxx din 15.09.2014, la fel, potrivit obligațiilor de serviciu în atribuțiile lui intrau responsabilități cu privire la instruirea salariatului în domeniul protecției muncii, fiind de domeniul energetic la SA „Micăuți”, din care considerente acesta întrunește calitatea de subiect al infracțiunii. Acest fapt constatat de instanță

reprezintă doar un semn al subiectului infracțiunii incriminate, or instruirea salariatului în domeniul protecției muncii nu sunt acțiuni administrative de dispoziție sau organizatorico-economice;

- infracțiunea incriminată lui Ursu Vasile, în cadrul laturii obiective presupune prezența legăturii de causalitate dintre faptă și consecințe, dar probele prezentate și susținute în învinuire în acest capăt de acuzare sunt insuficiente.

Cu referire la pasajul „nefiind instructat în acea zi în vederea tehnicii securității ultima dată fiind instructat la data de 21.01.2019 (conform înscrisurilor în registrul de instructaj al întreprinderii nominalizate), potrivit declarațiilor părții vătămate Goriuc Iurii și a martorului Eremei A., fiind audiați în instanța de judecată au enunțat că au fost instrucți de către Ursu Vasile în vederea tehnicii securității, dar și potrivit registrului prezentat de acuzare unde se indică în mod expres că de fapt a avut loc instructajul și potrivit permisului de lucru nr. xx, întocmit la data de 24.04.2019 ora 8.00 de către Ursu Vasile și semnată de Eremei A. cu indicarea numelui persoanei Goriuc Iurii;

- la calificarea faptei este obligatoriu a stabili cu precizie: care anume regulă în vigoare de protecție a muncii a fost încălcată? Era oare obligat făptuitorul să asigure respectarea acestei reguli. Instanța a declarat că apreciază critic argumentele inculpatului și a apărătorului, precum că el nu are nici o vină la producerea accidentului, dar fără a motiva prin contraargumente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, a fost admis apelul avocatului Spînu Ludmila în numele inculpatului, sentința casată parțial, în conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, din alte temeiuri inclusiv din oficiu, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Ursu Vasile, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsa aplicată în baza art. 183 alin. (1) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat că, examinând probatoriul administrat, a considerat ca fiind dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Ursu Vasile și pe deplin demonstrată prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Goriuc Iurie, declarațiile martorilor Fisticanu Ion, Eremei Anatol și Gherman Vadim.

De asemenea vina inculpatul Ursu Vasile în comiterea faptei imputate a fost confirmată și prin materialele și procesele verbale ale acțiunilor de urmărire penale

după cum urmează: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.04.2019; procesul-verbal de ridicare din 24.04.2019; raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 14 august 2019; procesul-verbal nr. xxx privind cercetarea accidentului de muncă grav; procesul-verbal de ridicare din 21.11.2019; procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.11.2019.

Instanța de apel, examinând probatoriul, a considerat dovedită vina inculpatului Ursu Vasile, deoarece acesta a încălcat, fiind persoană cu funcție de răspundere, tehnica securității, precum și a regulilor de protecție a muncii, iar această încălcare a provocat accidente cu oameni, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 183 alin. (1) Cod penal, iar personalitatea acestuia fiind susceptibilă de răspundere penală.

Instanța de apel a notat că la caz, și-a găsit confirmarea integrală latura obiectivă a infracțiunii de încălcare a regulilor de protecție a muncii de către inculpat.

Or, la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate lui Ursu Vasile, activa în funcția de energician șef, angajat prin ordinul nr. 117 din 15.09.2014, iar potrivit obligațiilor de serviciu în atribuțiile lui intrau responsabilități cu privire la instruirea salariaților în domeniul protecției muncii, fiind de domeniul energetic la S.A. „Cariera Micăuți”, din care considerente acesta întrunește calitatea de subiect al infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a atestat că, în ședința de judecată, s-a dovedit pe deplin faptul că, inculpatul Ursu Vasile, având calitatea de energician-șef al S.A. „Cariera Micăuți”, fiind persoana responsabilă de protecția muncii în atribuțiile căruia intrau obligațiile de gestionare a organizației cu privire la respectarea tehnicii securității, la data de 24.04.2019, zi lucrătoare, angajatul întreprinderii date, Goriuc Iurie, aflându-se la serviciu, aproximativ ora 08.45, primind sarcina de lucru pe ziua respectivă de la energicianul-șef Ursu Vasile, a urcat pe un turn de iluminare și observație, situat pe teritoriul carierei vechi și anume pe teritoriul adiacent al s. Gornoe r-nul Strășeni, cu scopul de a demonta corpurile de iluminat, în timpul efectuării lucrărilor indicate, turnul s-a demontat înclinându-se orizontal, fiind stopat la înălțimea de 2,5 m de bara metalică-limitator special a bazei, astfel încât partea vătămată Goriuc Iurie a căzut.

Prin urmare, inculpatul Ursu Vasile nu a verificat starea turnului până la inițierea lucrărilor de demontare, or turnul nu era fixat corespunzător, mai mult ca atât el n-a instruit executorii lucrărilor date despre necesitatea verificării stării turnului, fapt care a provocat consecințele corespunzătoare.

Astfel, ca rezultat al încălcărilor regulilor de protecție a muncii, s-a produs accidentul de muncă în urma căruia părții vătămate Goriuc Iurie i-au fost cauzate

leziuni corporale sub formă de fractura închisă a osului femural drept, fractura ambelor oase a antebrațului în treimea medie, fractura oaselor ambelor plante, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. xxxx din 14 august 2019, calificate ca vătămări corporale medii, probă pe care instanța de judecată a reținut-o ca concludentă și pertinentă și care se află în legătură de cauzalitate cu acțiunile lui Ursu Vasile.

Instanța de apel a conchis că, la data producerii accidentului de muncă, Ursu Vasile în calitate de energician șef, urma să verifice nivelul de pregătire a locului de muncă și anume, dacă au fost luate toate măsurile de securitate necesare pentru prevenirea accidentării muncitorului, ceea ce de fapt nu a avut loc. Or, a fost constatat că nu s-au respectat cerințele de securitate a muncii de către energicianul-șef Ursu Vasile în final nu s-au respectat cerințele Legii nr. 625 din 02.07.1991 „cu privire la protecția muncii”, capitolul III art. 18 pct. pct. 5, 6, 7, prin care nu au fost asigurate condiții de protecție a muncii la locul de lucru al victimei, care să corespundă normativelor în vigoare, nu a fost asigurată victima cu condiții de muncă inofensive, nu a fost organizat controlul factorilor periculoși, prin ce a încălcat tehnica securității muncii și a altor reguli de protecție a muncii în raport cu angajatul Goriuc Iurie, angajat în calitate de lăcătuș energician la S.A., „Cariera Micăuți”.

Cu referire la faptul invocat de apărător că în acțiunile lui Ursu Vasile nu sunt prezente elementele și semnele infracțiunii incriminate, instanța de apel le-a apreciat ca fiind lipsite de credibilitate, or versiunea inculpatului despre nevinovăția sa, nu este în coroborare cu celelalte probe anexate la materialele dosarului.

De asemenea, instanța de apel a considerat necesar ca Ursu Vasile să fie liberat de răspundere penală în baza art. 183 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar din momentul comiterii faptei, până la adoptarea prezentei decizii, a expirat mai mult de 2 ani, prin urmare, în privința inculpatului Ursu Vasile, sunt aplicabile prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

5. Avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, în temeiul pct. 6), 8), 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile instanțelor de fond, solicitând casarea acestora, rejudecare cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Ursu Vasile.

În motivarea recursului ordinar invocă următoarele aspecte:

În faptele săvârșite de Ursu Vasile lipsesc semnele și elementele componenței de infracțiune incriminate, și anume nu este prezent elementul: subiectul

infracțiunii specificate la alin. (1) art. 183 Cod penal. Prin urmare, subiect al infracțiunii menționate poate fi persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani și care are o calitate specială - 1) persoană cu funcție de răspundere sau persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală; 2) persoană în ale cărei atribuții intră asigurarea respectării regulilor de protecție a muncii în cadrul unității respective.

Instanța de apel eronat a reținut precum că Ursu Vasile este subiect al infracțiunii, întrucât responsabilitatea lui Ursu Vasile cu privire la instruirea salariatului în domeniul protecției muncii nu este de domeniul acțiunilor administrative de dispoziție sau organizatorico-economice care ar fi necesare pentru a fi în sarcina inculpatului pentru a fi întrunită componența de infracțiune a art. 183 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel, inițial indică asupra faptului că *„Ursu Vasile la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate, activa în funcția de energician șef, angajat prin ordinul nr. xxx din 15.09.2014, la fel potrivit obligațiilor de serviciu în atribuțiile lui intrau responsabilități cu privire la instruirea salariaților în domeniul protecției muncii, fiind de domeniul energetic la S.A. „Cariera Micăuți”, iar apoi incorect a menționat precum că „Ursu Vasile este persoana responsabilă de protecția muncii în atribuțiile căruia intrau obligațiile de gestionare a organizației cu privire la respectarea tehnicii securității”.* În concluzie, Ursu Vasile a fost obligat să instruiască salariații în domeniul protecției muncii și nicidecum să gestioneze organizația, astfel, Ursu Vasile nu întrunește calitatea de subiect al infracțiunii imputate.

În continuare, referitor la afirmația instanței de apel precum că *„inculpatul Ursu Vasile nu a verificat starea turnului până la inițierea lucrărilor de demontare, or turnul nu era fixat corespunzător, mai mult ca atât el n-a instruit executorii lucrărilor date despre necesitatea verificării stării turnului, fapt care a provocat consecințele corespunzătoare”,* enunțăm următoarele: infracțiunea incriminată lui Ursu Vasile, ca și oricare altă infracțiune în cadrul laturii obiective presupune prezența legaturii de causalitate dintre faptă și consecințe, dar probele prezentate și susținute în învinuire pe acest capăt de acuzare sânt insuficiente, irelevante și chiar contradictorii.

În rest invocând argumente similare celor indicate în cererea de apel (f.d. 241-246, vol. I).

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod procedură penală, procurorul a depus referință care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că motivele de reapreciere a întregului sistem de probe nu se conțin în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1)

Cod de procedură penală. La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, iar probele prezentate verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei și concludenței, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Astfel, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs, apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 9) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii;* 9) *inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.*

Verificând materialele cauzei prin prisma argumentelor formulate de recurenți, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea, parțial, își găsesc confirmare, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată integral.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate

în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Având în vedere dezideratele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor invocate în apelul apărării, nu le-a supus verificării prin prisma probatoriului administrat la dosar și nu a răspuns în mod corespunzător la toate motivele invocate în cererea de apel.

În contextul celor enunțate, Colegiul penal lărgit remarcă faptul, că potrivit rechizitoriului Ursu Vasile se învinuiește că „la 24.04.2019, aproximativ ora 08:45, Ursu Vasile, **numit prin ordinul nr. xxx din 15.09.2014 în funcția de energician șef a S.A. „Cariera Micăuți”** cu sediul în s. Gornoe r-nul Strășeni, **fiind astfel persoană cu funcție de răspundere**, cunoscând obligațiile sale de serviciu stabilite prin lege și statutul organizației numite mai sus, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, **admițând în mod conștient survenirea acestora**, dar, considerând în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, dând în așa mod dovadă de superficialitate manifestată în raport cu îndeplinirea obligațiilor asumate, **fiind obligat potrivit art. 18 al Legii nr. 625 din 02.02.1991 „Cu privire la protecția muncii” să asigure condiții de protecție a muncii la fiecare loc de lucru care să corespundă normativelor în vigoare, să distribuie gratuit angajaților echipament de protecție individuală în sortimentul convenit și termenele stabilite, să instruiască, instruceze angajații și să verifice cunoștințele lor privind normele și regulile de protecție a muncii, nu și-a executat obligațiile vizate supra, neasigurând condiții de muncă, inofensive, nu a**

organizat controlul asupra factorilor periculoși și nocivi, prin ce a încălcat tehnica securității muncii și a altor reguli de protecție a muncii în raport cu angajatul Goriuc Iurii, numit prin ordinul nr. 131 din 08.08.2005 în calitate de electrician-lăcătuș, inacțiuni care au provocat din imprudență vătămare corporală medie a ultimului”.

În prim aspect, analizând învinuirea descrisă în rechizitoriu, Colegiul penal lărgit constată că prevederile Legii, de încălcarea cărora este învinuit inculpatul Ursu Vasile, au fost abrogate prin Legea nr. 280 din 14.12.2007 (intrată în vigoare la data de 30.05.2008, unele articole pe data de 01.01.2010), adică până la producerea accidentului, circumstanță de care nu a ținut cont, atât acuzatorul de stat, cât și instanțele de fond.

În continuare, Colegiul constată că, potrivit procesului-verbal nr. ISM-2019-PVA-63 privind cercetarea accidentului de muncă grav din 10.06.2019 (f.d. 72-74, vol. I), la pct. 8) *Persoanele care au încălcat prevederile actelor legislative și altor acte normative din domeniul muncii*, este indicat că, **Ursu Vasile**, energetician-șef al S.A. „Cariera Micăuți”, care l-a admis pe electricianul-lăcătuș, Goriuc Iurii fără să-l informa asupra riscurilor la care el ar putea fi expus la locul de muncă, precum și măsurile de protecție și prevenire necesare, prin ce **a încălcat prevederile art. 13 lit. k) din Legea nr. 186 din 10.07.2008 Securității și sănătății în muncă** și pct. 6 din Instrucțiunea funcțională a energiticianului-șef al S.A. „Cariera Micăuți”.

Prevederile **art. 13 lit. k)** stipulează că **angajatorul are și alte obligații: să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în muncă, asupra riscurilor profesionale la care aceasta ar putea fi expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de protecție și prevenire necesare.**

În acest context, Colegiul statuează că, inculpatul Ursu Vasile nu avea statut de **angajator**, acesta fiind angajat în calitate de energician-șef al S.A. „Micăuți” prin ordinul nr. 117 din 15.09.2014, fapt ce denotă că nu Ursu Vasile l-a angajat pe Goriuc Iurie în calitate de lăcătuș-electrician în cadrul S.A. „Micăuți”, și în atribuțiile căruia intrau obligațiile stipulate în art. 13 lit. k) al Legii securității și sănătății în muncă, de încălcarea cărora a fost învinuit.

Invăderînd cele menționate, Colegiul observă o neclaritate referitor la faptul care din obligațiile de serviciu stabilite în sarcina inculpatului, au fost încălcate de către ultimul și urmează a fi încadrate în cele solicitate de norma incriminată.

Or, potrivit dispozițiilor art. 9 al Legii nr. 186 din 10.07.2008, *angajatorul este obligat să asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată. În cazul în care angajatorul apelează la servicii externe de protecție și prevenire, el nu este exonerat de responsabilitățile sale în domeniul securității și sănătății în muncă. Obligațiile lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă nu aduc atingere*

principiului responsabilității angajatorului.

Mai mult ca atât, subiectul infracțiunii specificate este persoana fizică cu calitatea specială fie de:

- *persoană cu funcție de răspundere sau persoana care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală;*

- *persoană în a cărei atribuții intră asigurarea respectării regulilor de protecție a muncii în cadrul unității respective.*

Prin persoană cu funcție de răspundere se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.

În cauza deferită judecății, s-a statuat că în rechizitoriu partea acuzării invocă calitatea de „persoană cu funcție de răspundere” a inculpatului Ursu Vasile. Analizând cele menționate supra, Colegiul constată o inadverență referitor la calitatea oferită inculpatului în raport cu atribuțiile de serviciu pe care le avea în calitate de energician-șef al S.A. „Micăuți”. Or, atât partea acuzării, cât și instanțele de fond nu au indicat cu claritate care anume însărcinări sau obligații, acordate, permanent sau provizoriu, au fost încălcate de către inculpatul Ursu Vasile în calitate de persoană cu funcție de răspundere.

Mai mult ca atât, instanța de apel în motivarea soluției adoptate reține o altă calitate a inculpatului, și anume „Astfel, instanța de apel atestă că în ședința de judecată, s-a dovedit pe deplin faptul că, inculpatul Ursu Vasile, având calitatea de energician-șef al S.A. „Micăuți”, fiind persoană responsabilă de protecția muncii în atribuțiile căruia intrau obligațiunile **de gestionare a organizației cu privire la respectarea tehnicii securității**, (...)”, fapt neinvocat în învinuire.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit reiterează că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, conform rechizitoriului și conform circumstanțelor stabilite în ședința de judecată, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit constată că în prezenta cauză penală este incident temeiul pentru recurs prescris la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care motiv, se impune admiterea recursului de pe rol, cu casarea totală a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceea instanță de apel, în alt complet de judecată, având în vedere că erorile constatate nu

pot fi corectate de către instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de motivele casării, să înlăture neconcordanțele admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Ursu Vasile Xxxx**, și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **14 iunie 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Diaconu Iurie

Boico Victor